

OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 07.09.2026 i Oslo tingrett

Saksnr.: 25-200735TVI-TOSL/03

Dommer: Tingrettsdommer Anne Frøshaug

Saken gjelder: Klage over KFIRs vedtak

Contemporary Amperex Technology
Co., Limited

Advokat Espen Thomas Riseng

mot

Staten v/Klagenemnda for industrielle
rettigheter

Advokat Ole Kristian Rigland
v/advokatfullmektig Emma Auestad
Skredderberget

Partshjelper:

Caterpillar Inc

Advokat Eirik Rødsand

DOM

Saken gjelder prøving av Klagenemnda for industrielle rettigheters vedtak, hvor det kombinerte merke CATL ble nektet registrering for varer i klasse 9.

Fremstilling av saken

Contemporary Amperex Technology Co. Limited (saksøker) er et kinesisk multinasjonalt teknologiselskap. Saksøker fikk nasjonal registrering i Norge for det kombinerte merket CATL den 9. november 2023. Merket har registreringsnummer 329209 og er gjengitt her:

The logo for CATL, consisting of the letters 'CATL' in a bold, black, sans-serif font.

Registreringen gjelder for følgende tjenester i klasse 9:

Materialer for elektrisk strømføring [ledninger, kabler]; trykte kretsrikker; trykte kretser; stabil elektrisk kilde; kondensatorer [elektriske]; grafittelektroder; integrerte kretser; elektriske akkumulatorer; akkumulatorkasser; elektriske batterier; tenningsbatterier; plater for elektriske batterier; elektriske batterier for kjøretøy; batteriladere; galvaniske elementer; solbatterier; elektriske akkumulatorer for kjøretøy; fotoceller; batterikasser; anodebatterier; anoder; katoder; reduksjonsapparater [elektrisitet]; bærbare strømforsyninger; batterikar; anodebatterier; galvaniske batterier; gitter for elektriske akkumulatorer; katodeanordninger for rustbeskyttelse; antikatoder; gitter for elektriske solbatterier; ladere for elektroniske sigaretter.

Caterpillar Inc. (Caterpillar) fremmet innsigelse mot registreringen 20. februar 2024. Caterpillar mente at merket CATL var egnet til å forveksles med Caterpillars eldre varemerkerettigheter i Norge, i strid med varemerkeloven § 16 bokstav a, jf. § 4 første og andre ledd.

Caterpillar har registrert fire kombinerte varemerker i Norge for varer og tjenester blant annet i klasse 9:

Klagers reg. nr. 315355 og 315356	Klagers internasjonale reg. nr. 1712188 og 1713519
	

Patentstyret konkluderte med at det ikke er forvekslingsfare og opprettholdt registreringen av merket CATL i beslutning 17. desember 2024.

Caterpillar påklaget avgjørelsen til Klagenemnda for Industrielle rettigheter (KFIR). KFIR kom til motsatt resultat og opphevet saksøkers varemerkeregistrering i avgjørelse 10. oktober 2025. Avgjørelsen ble avsagt under dissens. KFIRs flertall mente det er forvekslingsfare med Caterpillars registrerte varemerker CAT.

Saksøker tok ut stevning for Oslo tingrett 10. desember 2025 med påstand om at KFIRs vedtak er ugyldig. Caterpillar erklærte partshjelp til fordel for staten. Hovedforhandling var 3. september 2026.

Saksøkeren har i korte trekk gjort gjeldende:

Klagenemndas avgjørelse bygger på uriktig anvendelse av varemerkeloven § 4 første ledd, og må kjennes ugyldig. Merkene CATL og CAT er visuelt, fonetisk og konseptuelt så forskjellige at det ikke foreligger risiko for forveksling. CATL er et kort merke som oppfattes som en helhet. Tilføyelsen av bokstaven L gir en klar fonetisk forskjell. Konseptuelt har CAT en umiddelbar betydning, mens CATL er uten betydning. Saksøker erkjenner en viss vareslagslikhet mellom varemerkene beskyttelsesomfang, men i begrenset utstrekning. Vareslagslikhet gjør uansett ikke ulike merker forvekselbare.

Vilkårene for å oppheve registreringen etter varemerkeloven § 16 bokstav a, jf. § 4 andre ledd, slik partshjelper har anført, er heller ikke oppfylt. Det er ikke bevist at CAT-merkene er velkjente i Norge. Videre vil ikke gjennomsnittsforbrukeren få assosiasjoner til CAT-merkene i møte med CATL-merket. Avstanden mellom anleggsmaskiner som CAT-merket eventuelt er kjent for og saksøkers varer, utelukker dessuten enhver assosiasjon. Det

foreligger heller ikke urimelig utnyttelse av eller skade på merkenes særpreg eller anseelse. CATL er en forkortelse for saksøkers foretaksnavn.

Saksøkerens påstand:

1. Klagenemnda for industrielle rettigheter sin avgjørelse av 10. oktober 2025 i sak 25/00024 kjennes ugyldig.
2. Staten ved Klagenemnda for industrielle rettigheter dømmes til å erstatte Contemporary Amperex Technology Co. Limited sine sakskostnader.

Staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter har i korte trekk gjort gjeldende:

KFIRs vedtak bygger på riktig rettsanvendelse etter varemerkeloven § 4 første ledd bokstav b. KFIR har enstemmig konkludert med at de fleste av de aktuelle varene i klasse 9 er av samme slag, og de resterende varene er av lignende slag. Ved denne vurderingen tok KFIR korrekt utgangspunkt i en sammenligning av vareangivelsene for de respektive varene.

Når det gjelder kjennetegnslikheten, konkluderte KFIRs flertall med at merkene har tilstrekkelig konseptuelle, fonetiske og visuelle likheter til at det kan konstateres forvekslingsfare. Selv om merkene også har visse forskjeller, er likhetene tilstrekkelig til at en ikke uvesentlig del av omsetningskretsen kan komme til å tro at det er en kommersiell forbindelse mellom varemerkene innehavere.

Det var ikke nødvendig for KFIR å ta stilling til om Caterpillars merker var velkjent i Norge og om bruken av CATL derfor utgjør en krenkelse av varemerkeloven § 4 andre ledd.

Staten ved KFIRs påstand:

1. Staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter frifinnes.
2. Staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter tilkjennes sakskostnader.

Partshjelperens syn

Caterpillar støtter statens syn om at det er forvekslingsfare mellom de eldre CAT-merkene og saksøkers merke CATL, jf. varemerkeloven § 4 første ledd bokstav b.

I tillegg er det forvekslingsfare mellom merkene etter varemerkeloven § 4 andre ledd. CAT-merket har utvidet vern som et velkjent merke. Bruken av merket CATL vil være en urimelig utnyttelse av CAT-merkets særpreg, og det vil skade CAT-merkets anseelse.

Caterpillar Inc slutter seg til KFIR sin påstand om at vedtaket er gyldig. Videre kreves at Caterpillar dekker partshjelpers sakskostnader.

Rettens vurdering

Innledning

Det sentrale tvistetema er om det er en fare for forveksling mellom det kombinerte merket CATL og det eldre kombinerte merket CAT, slik KFIR la til grunn i sitt vedtak 10. oktober 2025.

Retten har kommet til at det er fare for forveksling etter varemerkeloven § 4 første ledd bokstav b, og at merket skal nektes registrering etter § 16 bokstav a. Det har ikke vært nødvendig å ta stilling til om CAT-merket har utvidet vern etter varemerkeloven § 4 annet ledd.

Rettslige rammer

Klagenemndas avgjørelse er et lovbundet forvaltningsvedtak som kan prøves fullt ut av domstolene, jf. HR-2016-2239-A (Route 66). Retten skal foreta en legalitetskontroll av forvaltningsvedtaket på det grunnlaget som forelå for KFIRs vedtak. Det skal altså ikke vurderes endrede omstendigheter som en mer begrenset varefortegnelse, se «Kjennetegnsrett» 3. utgave av Lassen og Stenvik side 198 med videre henvisninger.

Varemerkeloven gjennomfører EUs varemerkedirektiv og skal forstås i samsvar med EU-retten. Målet om rettsenhet innenfor EU/EØS innebærer imidlertid ikke et mål om like resultater i enkeltsaker, jf. Rt-2002-391 (GOD MORGON).

Risiko for forveksling etter varemerkeloven § 4 første ledd bokstav b

Det følger av varemerkeloven § 16 bokstav a, jf. § 4 første ledd bokstav b at et merke ikke kan registreres dersom det er «risiko for forveksling» med et merke som allerede er registrert i Norge. Det gjelder etter lovens ordlyd for:

«tegn som er identisk med eller ligner varemerket for varer eller tjenester av samme eller lignende slag, såfremt det er risiko for forveksling, for eksempel ved at bruken av tegnet kan gi inntrykk av at det finnes en forbindelse mellom tegnet og varemerket».

Hensynet bak bestemmelsen er å ivareta varemerkets funksjon som opprinnelsesgaranti. Vurderingstemaet er om en ikke ubetydelig del av omsetningskretsen for de aktuelle varene vil tro at det er en kommersiell forbindelse mellom kjennetegnenes innehavere, såkalt indirekte forveksling, eller om forbrukeren kan komme til å ta feil av kjennetegnene.

I vurderingen av forvekslingsfaren skal det gjøres en skjønnsmessig helhetsvurdering med grunnlag i de konkrete forhold, jf. Rt-2008-1268 (Søtt+Salt). De sentrale momentene er graden av likhet i vareslag og i kjennetegn, og det er et innbyrdes avhengighetsforhold mellom disse momentene. En svak grad av likhet mellom vareslag eller tjenester kan oppveies av en høy grad av likhet mellom varemerkene og omvendt, jf. EF-domstolen i C-342/97 Lloyd premiss 19, som også er inntatt i Rt-2008-1268 (Søtt+Salt). Ved

vareslagsidentitet kreves dermed en klarere ulikhet i kjennetegnene for at forvekslingsfare skal unngås, enn der det er forskjell i vareslagene.

Det avgjørende er om det er risiko for forveksling blant «en ikke ubetydelig del av omsetningskretsen». Gjennomsnittsforbrukeren skal anses for å være alminnelig opplyst, rimelig oppmerksom og velinformert, jf. EU-domstolens avgjørelse i C-342/97 (Lloyd v Klijsen). Den gjennomsnittlige forbrukeren vil sjeldent ha anledning til å sammenligne merkene direkte, men må bruke hukommelsen. Merkene vil også normalt oppfattes helhetlig uten å undersøke detaljer.

I vår sak synes det å være enighet om at omsetningskretsen omfatter både private og profesjonelle aktører. Varefortegnelsen omfatter alminnelige produkter i handelen som elektriske batterier, batteriladere og kabler, som omsettes både til private og profesjonelle. I tillegg er det produkter som inngår som bestanddeler eller som kan være tilbehør til disse produktene, der markedet typisk vil være profesjonelle aktører. Retten er enig med KFIR i at omsetningskretsens grad av oppmerksomhet dermed vil variere fra relativt lav til høy ut i fra typen vare og den aktuelle omsetningskretsen.

Den konkrete vurderingen

Likhet i type varer

Flere av varene i saksøkers registrering overlapper med Caterpillars varefortegnelse, og er dermed av samme slag etter § 4 første ledd bokstav b. Retten viser til KFIRs vurdering i vedtakets avsnitt 21 flg, som retten er enig i. Som det fremgår her er flere av saksøkers varer i klasse 9 noe som er eller kan være batterier. Det har Caterpillar har vern for gjennom registrering nummer 315355 og 315356. Caterpillar har også vern for batteriladere, som overlapper med «ladere for elektroniske sigaretter» i saksøkers varefortegnelse. Videre er saksøkers «reduksjonsapparater» overlappende med Caterpillars «apparater og instrumenter for styring, fordeling, transformering [...] av distribusjonen eller bruken av elektrisitet».

«Trykte kretser» i saksøkers varefortegnelse er ifølge Store norske leksikon en eldre betegnelse på plater eller kort med ledningsmønster for påmontering av elektroniske komponenter. Retten legger til grunn at det er korrekt slik KFIR vurderte, at «trykte kretsrikker» og «trykte kretser» kan brukes til å montere og koble sammen elektroniske komponenter i elektriske apparater, slik som de som er angitt i Caterpillars vareangivelse. Tilsvarende kan «kondensatorer», «anoder» og «katoder» inngå i batterier. Disse varene er etter rettens syn av «lignende slag» som varene de kan inngå i, slik KFIR har vurdert. Det gjelder selv om omsetningskretsen ikke nødvendigvis er den samme for komponentene som for den ferdigstilte varen. Det antas likevel at salgskanaler og omsetningskretsen er overlappende innenfor det profesjonelle markedet for de aktuelle ferdige produktene og bestanddelene og tilbehøret til disse produktene. Videre er bruksområdene overlappende,

jf. EU-domstolens avgjørelse i C-39/97 Canon avsnitt 23. Det tilsier at varene er av lignende slag som i Caterpillars varefortegnelse.

Likhet mellom kjennetegnene

Ved vurderingen av kjennetegnslikheten, skal det foretas en helhetsvurdering, der særpregede og dominerende elementer har særlig betydning, jf. blant annet EU-domstolens avgjørelser i C-251/95 Sabèl/Puma avsnitt 23.

Utformingen av ordene CAT og CATL er i store bokstaver i de kombinerte merkene. Det er ikke spesielle fonter eller annet som i særlig grad skiller de to merkene fra hverandre. Visuelt sett har merkene dermed klare likheter, ved at merket CATL opptar hele merketeksten i CAT. Det er en viss forskjell i utformingen av bokstavene ved at A-en er delvis gjemt bak en trekant i Caterpillars merke, og de to første bokstavene i CATL henger sammen. Utformingen fremstår fortsatt som svært lik da bokstavene ellers er ordinært utformet. Tilføyelsen av siste bokstaven L i merket CATL, og de grafiske elementene i Caterpillars merker gjør at merkene også har visuelle ulikheter.

Kjennetegnene har fonetiske fellestrekk ved at ordene CAT og CATL begynner med de samme tre bokstavene. Tilføyelsen av bokstaven L gir en forskjell, og den naturlige uttalen med L er antakelig i to stavelser.

Gjennomsnittsforbrukeren må antas å umiddelbart oppfatte det engelske ordet for «katt» i møtet med Caterpillars merker. De grafiske elementene har lavere grad av særpreg, og vil neppe påvirke hvordan merket oppfattes. Ordet CATL har ingen kjent betydning. Også her er ordet det mest fremtredende i merket, og det gjennomsnittsforbrukeren først og fremst vil feste seg ved. Retten mener det er lite sannsynlig at merket vil oppfattes som en forkortelse eller at det vil gi assosiasjoner til det engelske ordet «cattle» (kveg). Etter rettens syn er det også lite trolig at gjennomsnittsforbrukeren vil dele opp merket og oppfatte det som ordet «CAT» med et tillegg av bokstaven L, slik KFIRs flertall har lagt til grunn. Utgangspunktet er at gjennomsnittsforbrukeren vil oppfattet merket helhetlig og ikke analysere det enkelte detaljene, jf. EU-rettens avgjørelse T-281/07 (Ecoblue). Selv om forbrukeren gjerne deler opp ordmerker i elementer som gir konkret betydning eller ligner ord, er det lite nærliggende for det korte ordet CATL. Det gjelder særlig ettersom alle bokstavene er skrevet i samme font og størrelse, og L'en ikke gir noen betydning alene. Merkene CAT og CATL er dermed konseptuelt ulike ved at CAT-merket har en klar betydning, mens CATL ikke har det.

Samlet vurdering

Etter en helhetlig vurdering mener retten, under noe tvil, at det er forvekslingsfare mellom de to merkene CATL og CAT. Retten har lagt særlig vekt på at det er høy vareslagslikhet for samtlige varer. Det betyr noe lavere krav til likheten mellom varemerkene. Caterpillars registrerte varemerker anses også å ha minst en normal grad av særpreg, ettersom ordet

CAT eller katt ikke er relevant for egenskaper ved de aktuelle varene i klasse 9. I totalvurderingen er det videre lagt vekt på at de to merkene er relativt like visuelt, og at det også er fonetiske likheter. En varierende grad av oppmerksomhet i omsetningskretsen innebærer dessuten at den i deler av omsetningskretsen vil være lav, og det må tas høyde for at forbrukeren normalt ikke har mulighet til å sammenligne merkene side om side. Samlet sett mener retten at en ikke uvesentlig del av omsetningskretsen kan komme til å tro at det er en kommersiell forbindelse mellom kjennetegnenes innehavere.

Konklusjon

Retten har kommet til at det foreligger fare for forveksling etter varemerkeloven § 4 første ledd bokstav b. Merket CATL krenker dermed Caterpillars varemerkerettigheter etter § 16 bokstav a og KFIRS vedtak er gyldig.

Det er etter dette ikke nødvendig å ta stilling til Caterpillars påstandsgrunnlag om at CAT-merket er velkjent, og at bruken av merket CATL utgjør en krenkelse etter varemerkeloven § 4 andre ledd.

Saksomkostninger

Staten ved KFIR har vunnet saken og skal få erstattet sine sakskostnader, jf. tvisteloven § 20-2 første ledd. Staten tilkjennes 95 550 kroner som krevd.

Statens partshjelper Caterpillar har også i utgangspunktet krav på å få dekket sine sakskostnader jf. § 20-2 første ledd, jf. § 20-1 tredje ledd. Det er ikke tungtveiende grunner som gjør det rimelig å fritta saksøker for ansvaret, jf. § 20-2 tredje ledd. Saken tvistetema gjelder skjønnsmessige rettslige vurderinger, og det kunne blitt aktuelt å behandle det subsidiære grunnlaget anført av partshjelperen.

Caterpillar har krevd erstattet sakskostnader med 492 400 kroner med tillegg av mva, totalt 615 500 kroner. Retten mener kravet overstiger det som kan anses som nødvendige kostnader med saken, jf. tvisteloven § 20-5 første ledd. Tvistetema og dokumentasjonen har vært av begrenset omfang, og hovedforhandling ble avholdt på én dag. Retten viser også til at saksøkers salærkrav var vesentlig lavere, på totalt 344 940 eks. mva. Det skal i tillegg avkortes for partshjelpers kostnader knyttet til påstandsgrunnlaget om «ond tro» etter varemerkeloven § 15 første ledd bokstav f), som ble nektet fremmet ved rettens beslutning av 27. april 2026.

Partshjelper tilkjennes skjønnsmessig 250 000 kroner i saksomkostninger med tillegg av mva, totalt 312 500 kroner.

DOMSSLUTNING

1. Staten ved Klagenemnda for industrielle rettigheter frifinnes.
2. Contemporary Amperex Technology Co. Limited dømmes til å betale 95 550 - nittifemtusen femhundreogfemti - kroner – i sakskostnader til Staten ved Klagenemnda for industrielle rettigheter. Beløpet forfaller til betaling to uker etter at dommen er forkynt.
3. Contemporary Amperex Technology Co. Limited dømmes til å betale 312 500 trehundreogtolvtusen femhundre - kroner – i sakskostnader til Caterpillar Inc. Beløpet forfaller til betaling to uker etter at dommen er forkynt.

Retten hevet

Anne Frøshaug

Kopi av dommen meddeles Patentstyret, jf. varemerkeloven § 65.

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre f.eks. om det bør være muntlig behandling i rettsmøte, skriftlig behandling og/eller rettsmekling.

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klar overvekt av sannsynlighet for at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 250 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 250 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling dersom anken ikke reiser spørsmål av betydning utover den aktuelle saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves. Anken kan også nektes fremmet dersom den reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.